

Troost, troost mijn volk! Verlangen naar Verlossing 1

Waar verlangen we naar? Naar gezondheid, rust, liefdevolle relaties, succes, waardering, een leefbare samenleving. Advent is een periode van bezinning, om weer oog te krijgen voor gebrokenheid en gebondenheid vanwege de zonde, én om opnieuw te ontdekken wat verlossing betekent. God wil ons in Christus verlossen van zonden, verkeerde gedachtenpatronen, verkeerde praktijken, van alles waardoor we niet beantwoorden aan zijn éne doel met ons leven: Hem verheerlijken (Jes. 43:7). Als het gaat over verlossing, gaat het altijd over Jezus (Jehoshua: de Here verlost).

Ballingschap

Gods volk was weggevoerd uit het beloofde land. Op alle mogelijke manieren was God bezig geweest om zich een volk te vormen dat Hem met heel het hart diende. Er waren mooie tijden geweest (onder koning David bijvoorbeeld), maar steeds opnieuw blijkt: 'Ik heb kinderen grootgebracht en opgevoed, maar zij zijn van Mij afvalig geworden' (Jes. 1:2). Als de bekering uitblijft, wordt Gods volk weggevoerd in ballingschap naar Babel (586 v. Chr.). Toch gaat de deur niet definitief dicht: Gods verlangen om te verlossen blijft. Jesaja 40 verplaatst ons naar het einde van de tijd van ballingschap. Vele vrome Joden verlangden naar verlossing omdat ze Babel ervaarden als een nieuw Egypte (Psalm 137:1):

*Aan Babels stromen zaten wij gevangen.
Daar weenden wij van weemoed en verlangen.
Hoe trok ons hart naar huis, wij treurden om
Jeruzalem, des Heren heiligdom.*

Maar anderen waren inmiddels verlost van hun verlangen: het was goed toen in Babel, sommige Joden hadden hoge posities verworven, economisch ging het goed en dus was de ballingschap ook eigenlijk geen straf meer.

Mijn volk, uw God

In Jesaja 40:1 staat niet: 'Troost het volk, zegt God'. In de woorden die er wel staan,

***Mijn enige troost in leven
en sterven: dat ik van
Christus ben.***

gaat in alle eenvoud en directheid het hart van God open. 'Mijn volk', zegt God. Ondanks alles houdt God het volk nog steeds in zijn hart gesloten. 'Úw God': nog altijd is er de verbondenheid. De straffende God is geen afstandelijke God geworden, maar een God die uit oneindige liefde laat voelen wat het betekent om zonder Hem te leven in een vreemd land. 'Mijn volk - úw God', dat is: Immanuël, God met ons. Dat is: Jezus (Jes. 7:14).

Troost

Het herhaalde 'Troost!' geeft aan hoezeer het Gods verlangen is dat Jesaja zijn volk bemoedigend toespreekt. We leren God hier kennen als 'de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting' (2 Kor. 1:3). Troosten is meer dan een bemoedigende arm om de schouder. Het is ook en vooral: een nieuw perspectief bieden, de ogen openen voor een andere, mooiere werkelijkheid die er ook nu al is. Dat gebeurt ook in Jesaja 40: 'de heerlijkheid des Heren zal zich openbaren' (5), 'het woord van onze God houdt eeuwig stand' (8), 'de Here, Here zal komen met kracht' (10), 'Hij zal als een herder zijn kudde weiden' (11). Dat is allemaal waar in Jezus!

Genoeg gestraft

Jesaja mag troosten omdat de straf genoeg is geweest, meer dan genoeg zelfs: het volk heeft dubbel ontvangen voor al zijn zonden. Strikt genomen is dat niet waar, want dan zou het volk van God de straf zelf gedragen hebben, én het zou betekenen dat God tweemaal zo zwaar had gestraft dan nodig. Maar God maakt duidelijk: 'het is genoeg nu, Ik wil weer als Vader van barmhartigheid met jullie omgaan., Ik wil weer jullie krachtige Koning zijn.'

Zonde: je doel missen

De troost die hier naar ons toekomt, heeft betrekking op de vergeving van de zonden (rechtvaardiging) én op de vernieuwing van ons leven (heiliging). Troosten is: vertellen dat het oude is voorbijgegaan en dat het nieuwe is gekomen (2 Kor. 5:17). Getroost worden is dus niet alleen je ondanks je zonden

God troost ons omdat Hij ons gelukkig wil maken.

aanvaard mogen weten, maar ook geloven dat je als nieuwe schepping leven mag. Zonde betekent letterlijk: je doel missen. Gods verlossing betekent: ontdekken dat je steeds meer aan Gods doel mag gaan beantwoorden! We mogen onszelf in Christus leren kennen en aanvaarden als verlore mensen die door de kracht van de Geest steeds meer worden vernieuwd!

Christus kennen

Het Oude Testament gaat in Jezus helemaal open! Zo ook Jesaja 40:1-11. We leren God hier in zijn beloofde Zoon kennen.

- Jezus als Heer (40:5): we zijn niet langer slaven van de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Lezen: Romeinen 6:10-14!
- Jezus is Herder (40:11): de herder die zijn leven inzet voor zijn schapen gaat zijn schapen voor en zij volgen hem omdat ze zijn stem horen. Lezen: Johannes 10:1-5!

Bijbelrooster eerste week van Advent

Ma. Jesaja 40:12-31: Met wie wilt u Mij vergelijken, zegt de Heilige Di. Jesaja 41:1-20: Ik, de God van Israël, zal hen niet verlaten
Wo. Jesaja 42:1-17: Nieuwe dingen kondig Ik u aan
Do. Jesaja 42:18-43:8: U bent kostbaar in mijn ogen
Vr. Jesaja 43:9-21: Buiten Mij is er geen Verlosser
Za. Jesaja 44:21-28: U wordt door Mij niet vergeten

Bronwater in de kleine groep

- Wanneer ben jij voor het laatst door iemand getroost? Hoe? (ijsbreker)
- **Lezen:** Jesaja 40:1-11. Welk vers is volgens jou het belangrijkste? Hoe leer je Christus hier kennen?
- Het Oude Testament wordt pas door Jezus een open boek. Herken je dat?

